

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **K. D.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **rektor Západočeské univerzity v Plzni**
sídlem Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2025, č. j. ZCU 085654/2025

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

1. Dne 8. 4. 2025 podal žalobce Západočeské univerzitě v Plzni přihlášku ke studiu v akademickém roce 2025/2026 v magisterském studijním programu Právo a právní věda na Fakultě právnické. Rozhodnutím děkana Fakulty právnické ze dne 6. 6. 2025, č. j. ZCU 038162/2025 (dále jen „rozhodnutí děkana“), žalobce nebyl přijat ke studiu. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí děkana zamítl a rozhodnutí děkana potvrdil.
2. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí včasnou a přípustnou žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s. a domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a poukázal na to, že podmínky pro přijetí ke studiu nebyly řádně a včas zveřejněny před podáním přihlášky. Žalobce dále namítl, že nebyl poučen o právu nahlížet do spisu v průběhu odvolacího řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, a tvrdil, že podmínky pro přijetí byly řádně zveřejněny před podáním přihlášky. Podle žalovaného vzhledem k charakteru podkladů rozhodnutí neměla absence poučení o právu nahlížet do spisu vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II.

Posouzení věci soudem

4. Vzhledem k tomu, že žalobce ve lhůtě mu k tomu soudem poskytnuté výzvou ze dne 11. 11. 2025, č. j. 77 A 62/2025-7, nevyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaný s tímto postupem vyslovil výslovný souhlas ve vyjádření k žalobě, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. V souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Přezkumná činnost soudu dále respektovala dispoziční zásadu vyjádřenou v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 in fine a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s.
6. Výzvou ze dne 11. 11. 2025, č. j. 77 A 62/2025-7, vyzval soud žalovaného k předložení úplných správních spisů včetně spisového přehledu. Žalovaný předložil soudu spisovou dokumentaci spolu s vyjádřením k žalobě elektronicky dne 19. 11. 2025.
7. Výzvou ze dne 20. 4. 2026, č. j. 77 A 62/2025-22, vyzval soud žalovaného, aby předloženou spisovou dokumentaci doplnil o Podmínky přijetí ke studiu v magisterském studijním programu Právo a právní věda na Fakultě právnické v akademickém roce 2025/2026 včetně důkazu o jejich vydání, doklad (důkaz) o zveřejnění těchto podmínek (kdy a kde byly zveřejněny), pořadník uchazečů podle získaných bodů v Národních srovnávacích zkouškách (dále jen „NSZ“), z něhož bude zřejmý počet bodů 380. uchazeče, a rozhodnutí přijímací komise, jímž v napadeném rozhodnutí žalovaný argumentoval. Soud žalovaného současně poučil, že nebude-li možno ze správního spisu ověřit, zda, kdy a jaké podmínky přijetí ke studiu fakulta v souladu s § 49 odst. 1, 5 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen „ZVŠ“), stanovila pro magisterský studijní program Právo a právní věda v akademickém roce 2025/2026, pořadí uchazečů podle získaných bodů v NSZ, počet bodů 380. uchazeče, resp. jím odkazované rozhodnutí přijímací komise, může soud učinit závěr, že napadené

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí ani se zohledněním obsahu správního spisu nelze přezkoumat. Soud výslovně žalovanému sdělil, že přes výzvu nepředložil úplný správní spis a ve vyjádření k žalobě uvedl internetový odkaz na dokument s podmínkami pro přijetí pro akademický rok 2024/2025, tedy dokument, který se netýká řízení o žalobě žalobce a neprokazuje zveřejnění relevantních podmínek přijetí.

8. V reakci na výzvu soudu v podání ze dne 30. 4. 2026 žalovaný uvedl, že fakulta zveřejnila podmínky přijímacího řízení pro akademický rok 2025/2026 na svých veřejných internetových stránkách v termínu zveřejnění, který je uveden pod názvem zveřejněného dokumentu v záložce ARCHIV. Soupisy „pořadí přijatých uchazečů“ a „seznam uchazečů podle bodů z testů“ žalovaný osvědčoval pořadí posledního přijatého uchazeče s 1 260 body. Přijímací komise rozhodla o bodové hranici (stanovené čarou) pro přijetí. Žalovaný konstatoval, že o stanoveném počtu bodů nutných pro přijetí byli uchazeči informováni prostřednictvím informačního systému vysoké školy v aplikaci E-přihláška v souladu s čl. 16 Statutu Západočeské univerzity v Plzni ve znění od 28. 3. 2025.
9. Usnesením ze dne 21. 5. 2026, č. j. 77 A 62/2025-30, soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. účastníky seznámil s obsahem listiny Podmínky pro přijetí do magisterského studijního programu „Právo a právní věda“ na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni pro akademický rok 2024/2025 a printscreenem internetové stránky <https://www.fpr.zcu.cz/cs/Admission/applying-to-uw.html> v části ARCHIV a dal jim možnost se k nim vyjádřit. Žalovaného soud podle § 52 odst. 3 s. ř. s. vyzval, aby uvedl skutková tvrzení a označil důkazy k jejich prokázání o tom, (i) zda, kdy a kde zveřejnil Podmínky přijetí ke studiu v magisterském studijním programu Právo a právní věda na Fakultě právnické v akademickém roce 2025/2026 a (ii) zda a kdy tyto podmínky schválil akademický senát Fakulty právnické. Žalobce soud podle § 52 odst. 3 s. ř. s. vyzval, aby uvedl skutková tvrzení a označil důkazy k jejich prokázání o tom, kdy a jak se dozvěděl o podmínkách přijetí ke studiu v magisterském studijním programu Právo a právní věda na Fakultě právnické v akademickém roce 2025/2026.
10. Žalobce na uvedené usnesení nereagoval. Ve lhůtě stanovené tímto usnesením žalovaný v podání ze dne 1. 6. 2026 zopakoval internetovou stranu fakulty, kde byly zveřejněny relevantní podmínky pro přijetí, a uvedl, že zde jsou nepřetržitě zveřejněny od 24. 10. 2024 dosud, nicméně od 21. 10. 2025 ve složce ARCHIV. Akademický senát Fakulty právnické schválil podmínky přijetí na svém jednání dne 30. 9. 2024. Svá tvrzení žalovaný osvědčoval potvrzením ředitelky Centra informatizace a výpočetní techniky, auditem přístupů k souboru s podmínkami pro přijetí na internetové straně fakulty a zápisem akademického senátu. S tvrzeními i důkazy předloženými žalovaným seznámil soud žalobce přípisem ze dne 3. 6. 2026, č. j. 77 A 62/2025-37.
11. Žaloba je nedůvodná.

Relevantní právní úprava

12. Podle § 49 odst. 1 věty první a třetí ZVŠ může fakulta stanovit podmínku přijetí ke studiu týkající se mj. určitých znalostí a schopností a stanovit nejvyšší možný počet přijímaných uchazečů, kteří splnili stanovené podmínky; splní-li tyto podmínky větší počet uchazečů, rozhoduje pořadí nejlepších. § 49 odst. 4 ZVŠ stanoví, že splnění podmínek stanovených podle odstavce 1 se ověřuje zpravidla přijímací zkouškou.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

13. Podle § 49 odst. 5 ZVŠ zveřejní fakulta v dostatečném předstihu, nejméně však čtyřměsíčním, lhůtu pro podání přihlášek ke studiu a způsob jejich podávání v listinné nebo elektronické podobě, podmínky přijetí podle odstavce 1, termín a způsob ověřování jejich splnění, a pokud je součástí ověřování požadavek přijímací zkoušky, také formu a rámcový obsah zkoušky a kritéria pro její vyhodnocení. Tyto skutečnosti musí být zveřejněny ve veřejné části internetových stránek fakulty. Stejným způsobem musí být zveřejněn nejvyšší počet studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu.
14. O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje podle § 50 odst. 2 ZVŠ děkan fakulty.
15. Podle § 50 odst. 4 ZVŠ musí být rozhodnutí vydáno do 30 dnů od ověření podmínek pro přijetí ke studiu. Vysoká škola není povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět uchazeče o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
16. § 50 odst. 5 ZVŠ stanoví, že uchazeč má právo nahlížet do spisu až po oznámení rozhodnutí. Vysoká škola může namísto umožnění nahlížet do spisu poskytnout uchazeči kopii spisu.
17. Podle § 50 odst. 6 ZVŠ rozhoduje o odvolání uchazeče proti rozhodnutí rektor. Rektor v odvolacím řízení přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými vysokou školou nebo fakultou.
18. § 50 odst. 7 ZVŠ stanoví, že do 15 dnů po skončení přijímacího řízení zveřejní vysoká škola nebo fakulta zprávu o jeho průběhu. Pokud jsou součástí přijímacího řízení i písemné přijímací zkoušky, uvede ve zprávě základní statistické charakteristiky všech jejích částí.

Důvody napadeného rozhodnutí

19. Z hlediska soudního přezkumu představují napadené a prvoinstanční rozhodnutí jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS).
20. Rozhodnutí děkana bylo odůvodněno tím, že fakulta stanovila jako podmínku pro přijetí umístění v sestupně vytvořeném pořadí uchazečů na základě získaných bodů v NSZ, přičemž přijímací komise stanovila hranici 1 260 bodů a žalobce dosáhl jen 1 208 bodů.
21. Žalovaný doplnil důvody rozhodnutí děkana v odůvodnění napadeného rozhodnutí následovně. Ve veřejné části internetových stránek byly včas zveřejněny podmínky pro přijetí ke studiu, v nichž byl jednoznačně určen způsob splnění podmínek pro přijetí tak, že pro přijetí ke studiu je rozhodné umístění v sestupně vytvořeném pořadí na základě získaných bodů v NSZ, že přijati budou též všichni uchazeči, kteří dosáhnou shodného počtu bodů jako uchazeč, který by za běžných okolností připadal v úvahu jako jediný poslední přijímaný uchazeč, a že do studia bude přijato maximálně 380 uchazečů (čl. IV odst. 3 a 4 podmínek). Uchazeč, který byl dle bodového výsledku na 380. místě pořadí sestupně seřazených uchazečů dle získaných bodů v NSZ, dosáhl 1 260 bodů. Tento výsledek byl proto přijímací komisí v souladu s uveřejněnými podmínkami stanoven jako hranice pro přijetí. ZVŠ nestanoví, že v podmínkách pro přijetí musí být předem stanovena přesná bodová hranice pro přijetí ke studiu.

Přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

22. Žalobní námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedená v odst. II žaloby nebyla důvodná.
23. Podle ustálené judikatury platí, že má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o zásadních a pro danou věc podstatných skutečnostech, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za mylnou (srov. recentní usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2026, č. j. 2 Ads 189/2025-51, bod 10 a tam uvedená judikatura). Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy účastníka o tom, jak by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. recentní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2026, č. j. 7 As 180/2025-55, bod 19).
24. Podle zdejšího soudu nelze klást na odůvodnění rozhodnutí o (ne)přijetí ke studiu na vysoké škole nároky, které by ignorovaly masovost procesu přijímacího řízení, při němž vysoké školy v období několika týdnů vyřizují desítky tisíc žádostí uchazečů. Vysoké školy mají z hlediska své pozice správních orgánů specifické postavení mj. tím, že v rámci přijímacího řízení zpravidla vydávají tisíce rozhodnutí v relativně krátkých časových obdobích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2024, č. j. 3 As 302/2022-43, bod 27, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 1. 2025, č. j. 31 A 29/2023-196, bod 19). Proto je na místě podle soudu při stanovování požadavků na míru konkrétnosti a obsažnosti rozhodnutí a posuzování jejich přezkoumatelnosti ve věcech (ne)přijetí ke studiu vycházet z těchto rozhodnutí ve vzájemné souvislosti s obsahem správního spisu. Rozumným smyslem výsledku soudního přezkumu není, aby vysoká škola po zrušení svého rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost v druhém kole jen do odůvodnění rozhodnutí doplnila údaje, které byly v době vydání prvotního rozhodnutí součástí správního spisu. Jinými slovy, v tomto typu věcí soud posuzuje přezkoumatelnost rozhodnutí děkana a žalovaného ve vzájemné souvislosti a obsah správního spisu využívá k ověření, zda takto vyjádřené důvody mají ve spise oporu.
25. Soud vady nepřezkoumatelnosti v případě napadeného rozhodnutí neshledal. Správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích uvedly, jak a proč rozhodly tak, jak rozhodly, jak posoudily zjištěné právně významné skutečnosti a proč měly vznesené námitky za nedůvodné. Je zřejmé, že uchazeči o studium byli seřazeni sestupně podle počtu bodů, jehož dosáhli v testech NSZ, a 380. uchazeč v tomto „pořadníku“ získal 1 260 bodů. Jeho výsledek tak přijímací komise stanovila jako minimální hranici pro přijetí. Takto stanoveného počtu bodů žalobce nedosáhl. Proto nebyl ke studiu přijat. Důvod napadeného rozhodnutí je z jeho odůvodnění seznatelný a mohl být soudem v mezích žalobních námitek přezkoumán.
26. Žalobce tvrdil, že z napadeného rozhodnutí nelze zjistit, jak byly stanoveny podmínky pro přijetí ke studiu, kdy byly stanoveny a jaké konkrétně byly. Námitka nebyla důvodná. Z rozhodnutí vyplývá, že podmínkou pro přijetí ke studiu bylo dosažení minimálně takového počtu bodů, který získal ten uchazeč, který se umístil na 380. místě sestupně seřazených uchazečů podle počtu bodů, jehož dosáhli v testech NSZ. Konkrétní výši minimálního počtu bodů potřebného k přijetí konstatovala přijímací komise podle počtu bodů dosažených všemi uchazeči. Podmínkou přijetí proto bylo dosažení 1 260 bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

27. Stanovené podmínky přijetí jsou v souladu s výše citovaným § 49 odst. 1 ZVŠ. Fakulta totiž předem stanovila jako podmínku přijetí znalosti a schopnosti (ověřené testy NSZ) a určila, že přijme jen nejlepších 380 uchazečů (těch s nejvyšším bodovým výsledkem). Minimální počet bodů nutných k přijetí (1 260) byl stanoven poté, co bylo možné znalosti a schopnosti uchazečů srovnat podle předem stanoveného kritéria počtu bodů v testech NSZ, uchazeče takto sestupně seřadit a určit toho, který je na 380. místě. Počet bodů tohoto uchazeče se stal minimálním počtem bodů nutných k přijetí. Algoritmus k určení minimálního počtu bodů byl tedy jednoznačně stanoven předem a § 49 odst. 1 ZVŠ umožňuje, aby fakulta nestanovila předem minimální počet bodů, ale určila mechanismus určení minimálního počtu z počtu bodů, jehož dosáhl uchazeč umístěný v sestupném pořadí všech uchazečů v předem stanoveném pořadí nejvyššího možného počtu přijatých uchazečů.
28. Soud dodává, že Nejvyšší správní soud v bodě 14 rozsudku ze dne 26. 2. 2024, č. j. 10 As 57/2023-65, výslovně uvedl, že zákonu odpovídají (mj.) takové podmínky pro přijetí na vysoké škole, v nichž fakulta stanoví konkrétní počet přijímaných studentů s tím, že současně budou přijati všichni uchazeči, kteří dosáhnou stejného počtu bodů jako poslední přijímaný uchazeč.
29. Žalobce tvrdil, že z tvrzení, že bude přijato maximálně 380 uchazečů, logicky nevyplývá, že uchazeč, který byl na 380. místě, dosáhl 1260 bodů. Soud k tomu uvádí, že sama o sobě taková implikace samozřejmě neplatí a v době stanovení podmínek přijetí tak nebylo lze stanovit minimální počet bodů nutných pro přijetí. Z podmínek přijetí však byl zřejmý mechanismus stanovení konkrétního minimálního počtu bodů potřebných k přijetí (počet bodů, který získal ten uchazeč, který se umístil na 380. místě sestupně seřazených uchazečů podle počtu bodů, jehož dosáhli v testech NSZ). V rozhodnutí není ani tvrzeno, že by bylo přijato právě 380 uchazečů, žalovaný toliko předestírá úvahu, že třisetosmdesátý uchazeč dosáhl 1260 bodů.
30. K námitce žalobce, že není zřejmé, kdy a kým měla být stanovena hranice 1260 bodů, zda tato byla součástí podmínek přijetí, nebo byla stanovena dodatečně, soud tedy uvádí, že konkrétní minimální počet bodů nebyl a podle ZVŠ nemusel být pevně stanoven. Konkrétní minimální počet bodů byl v podmínkách přijetí určen předem (nikoli dodatečně) jednoznačným mechanismem jeho zjištění po provedeném přijímacím řízení.
31. Jak je zřejmé z výše uvedeného, z napadeného rozhodnutí lze bezpečně zjistit důvod, proč nebyl žalobce přijat ke studiu (dosáhl jen 1 208 bodů v testech NSZ, ač minimální počet bodů nutných pro přijetí činil 1 260). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí nemůže způsobit to, že žalovaný v něm neuvedl, kdy a kde byly zveřejněny podmínky pro přijetí. Soud souhlasí s žalobcem, že podmínky přijetí měly být podle § 49 odst. 5 ZVŠ zveřejněny nejméně čtyři měsíce předem. Údaj o tom, jak a kdy byly podmínky přijetí však není nutnou součástí odůvodnění rozhodnutí o (ne)přijetí uchazeče ke studiu. Nejde totiž o důvod rozhodnutí. Neuvedení údaje, *jak a kdy* byly podmínky přijetí zveřejněny, resp. že k tomu došlo nejméně čtyři měsíce předem, nebrání přezkumu zákonnosti závěru o (ne)přijetí uchazeče. Z absence údaje o zveřejnění podmínek pro přijetí nelze dovodit závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jehož rozhodným důvodem byla ta skutečnost, že žalobce v testech NSZ nedosáhl minimálního počtu bodů nutných pro přijetí.
32. Soud nesouhlasí s žalobcem, že rozhodnutí děkana je v rozporu s napadeným rozhodnutím z důvodu, že neodkazuje na nejvyšší možný počet přijímaných uchazečů (380). Pro soudní přezkum je třeba rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a napadené odvolací Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí posuzovat ve vzájemné souvislosti. Odvolací orgán přitom může převzít, doplnit nebo korigovat důvody rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2021, č. j. 1 Azs 43/2021-32, bod 28, a ze dne 18. 7. 2025, č. j. 2 As 179/2024-48, bod 33). Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl: „V odst. 4 (pozn. soudu: z kontextu je zřejmé, že žalovaný míní čl. IV. odst. 4 podmínek pro přijetí) je dále stanoveno, že do studia v magisterském studijním programu bude přijímáno maximálně 380 uchazečů. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že z přijatých uchazečů (seřazených dle získaných bodů v NSZ sestupně) po dosažení zveřejněné kapacity (380 uchazečů) dosáhl uchazeč, který byl dle bodového výsledku na 380. místě 1260 bodů, tento výsledek pak byl přijímací komisí v souladu s uveřejněnými podmínkami stanoven jako hranice pro přijetí.“ Soud tedy posuzoval obě rozhodnutí ve vzájemné souvislosti s tím, že napadené rozhodnutí mohlo převzít, doplnit nebo korigovat důvody rozhodnutí děkana. Odůvodnění žalovaného umožňuje, aby jeho posouzení bylo soudem věcně přezkoumáno. Žalobní námitka, že nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí mělo způsobit to, že z rozhodnutí není zřejmé, kolik studentů bylo celkem přijato, tak nebyla důvodná. Údaj o tom, kolik studentů žalovaný přijal, není nutnou součástí odůvodnění rozhodnutí o (ne)přijetí uchazeče ke studiu, jelikož nejde o důvod rozhodnutí a neuvedení tohoto údaje nebrání přezkumu zákonnosti závěru o (ne)přijetí uchazeče.

33. Obiter dictum na tomto místě soud poukazuje opět na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2024, č. j. 10 As 57/2023-65. Žalobce totiž v žalobě ve vztahu k počtu skutečně přijatých uchazečů argumentoval výlučně nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, tedy že absence údaje o počtu přijatých uchazečů způsobila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. I kdyby však žalobce brojil počtem skutečně přijatých uchazečů proti zákonnosti (přezkoumatelných) závěrů žalovaného, nemohl by mu soud přisvědčit. Uchazečům svědčí legitimní očekávání, že v případě splnění stanovených podmínek a dostatečné kapacity studijního programu budou přijati ke studiu. § 49 odst. 5 ZVŠ je nutno podle Nejvyššího správního soudu vyložit tak, že uchazečům sice musí být sdělen nejvyšší počet přijímaných studentů, ale tento údaj má však především informativní charakter a nelze jej brát jako absolutně závazný např. v tom směru, že tento nejvyšší počet studentů musí být přijat. Podstatou přijímacího řízení je výběr toliko vhodných (popř. nejlepších) uchazečů. Nejvyšší správní soud tehdy řešil případ, kdy určitá fakulta zveřejnila údaj „odhad počtu přijatých pro příští akad. rok: 270-280“ a nakonec přijala 740 studentů. Kasační soud vyložil, že fakulta přijala vyšší počet uchazečů, než avizovala, a postupovala tak ve prospěch uchazečů, čímž nezasáhla negativně do jejich veřejných subjektivních práv (srov. body 11 až 15 uvedeného rozsudku).

Poučení žalobce o jeho procesních právech

34. Žalobce v odst. III žaloby namítl, že nebyl řádně poučen o svém procesním právu v odvolacím řízení nahlížet do spisu. Námitka nebyla důvodná.
35. Soud připomíná, že podle § 50 odst. 5 ZVŠ v přijímacím řízení platí, že uchazeč má právo nahlížet do spisu až po oznámení rozhodnutí. Vysoká škola může namísto umožnění nahlížet do spisu poskytnout uchazeči kopii spisu.
36. Podle § 4 odst. 2 správního řádu poskytne správní orgán v souvislosti se svým úkonem dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

37. Vzhledem k popsané právní úpravě bylo rozhodné, zda vzhledem k povaze úkonů děkana a žalovaného vůči žalobci potřeboval žalobce s ohledem na své osobní poměry, aby byl o právu nahlédnout do spisu poučen. Soud tedy v první řadě posuzoval, zda žalobce jako pětadvacetiletý uchazeč o studium na právnické fakultě, který dříve studoval Provozně ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity v Praze (jiné informace o osobních poměrech žalobce se ze správního spisu nepodávaly a žalobce se v žalobě zohlednění jiných svých charakteristik nedomáhal) potřeboval, aby ho děkan poté, co vydal rozhodnutí o nepřijetí žalobce (*povaha úkonu děkana*), nebo žalovaný předtím, než vydal napadené rozhodnutí (*povaha úkonu žalovaného*) výslovně poučili, že může nahlédnout do spisu. Na tuto první otázku odpověděl soud kladně. Právo nahlédnout do spisu v přijímacím řízení je výslovně stanoveno v ZVŠ. Jde o právo procesní, nikoli hmotné. Poučení o existenci explicitně stanoveného procesního práva uchazeče se může uchazeči dostat jakoukoli cestou (např. i jen stručnou informaci v podmínkách pro přijetí ke studiu). Řízení o přihlášce žalobce ke studiu bylo tedy podle soudu stíženo vadou spočívající v porušení poučovací povinnosti podle správního řádu, vztahované k právu podle § 50 odst. 5 ZVŠ. Na tomto dílčím závěru však soud nemohl ustrnout. Bylo totiž zapotřebí vyhodnotit možný vliv této procesní vady na napadené rozhodnutí.
38. Podle § 75 odst. 3 s. ř. s. soud nepřihlíží k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost, popřípadě správnost napadeného rozhodnutí. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. stanoví, že správní soud může zrušit správní rozhodnutí pro vady řízení tehdy, jde-li o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
39. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nelze ve správním soudnictví rušit napadené rozhodnutí pro každou vadu rozhodnutí nebo každé porušení ustanovení o řízení. Rozhodné je, zda zjištěná vada mohla ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Při posouzení této otázky je významné, zda žalobce konkretizuje, v čem se tvrzená procesní vada měla promítnout do zákonnosti napadeného rozhodnutí; současně však soud posuzuje možný vliv takové vady i podle obsahu správního spisu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2024, č. j. 7 As 308/2023-92, bod 35, ze dne 14. 5. 2024, č. j. 8 Ads 251/2022-37, bod 66, ze dne 8. 10. 2020, č. j. 1 As 218/2019-28, bod 20, nebo tam citované rozsudky ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, ze dne 11. 12. 2008, č. j. 9 Azs 64/2008-67, ze dne 9. 4. 2009, č. j. 7 As 5/2008-63, č. 1951/2009 Sb. NSS, ze dne 18. 6. 2014, č. j. 3 As 87/2013-31, a ze dne 25. 4. 2019, č. j. 2 As 258/2017-48).
40. Žalobce v žalobě neuvedl, proč by mělo mít dílčí procesní pochybení spočívající v absenci poučení o právu nahlédnout do spisu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce netvrdil, že by v důsledku toho, že o právu poučen nebyl, do spisu nenahlédl, což mu znemožnilo uplatnit nějakou konkrétní odvolací námitku, kterou by jinak v odvolacím řízení uplatnil. Jelikož žalobce netvrdil, že se zjištěné dílčí procesní pochybení (absence jeho poučení o právu nahlédnout do správního spisu) promítlo do zákonnosti napadeného rozhodnutí, a ze spisu nic takového zjevné nebylo, nemohla vést tato žalobní námitka soud ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobci nic nebránilo v tom, aby v řízení před soudem uvedl konkrétní námitku, kterou by býval uplatnil v odvolacím řízení, pokud by se seznámil se správním spisem v rámci řízení u žalovaného. To žalobce neučinil a omezil se na označení procesní vady. Soud zdůrazňuje, že nešlo jen o to, že žalobce nic konkrétního netvrdil, ale ani ze správního spisu nevyplynulo, že by zjištěná vada mohla mít vliv na zákonnost. Soud

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

tedy dospěl k závěru, že zjištěná procesní vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Nepřijetí žalobce ke studiu

41. Ze seznamů uchazečů podle bodů z testů a zprávy děkana o průběhu přijímacího řízení ze dne 3. 11. 2025 (přílohy č. 1, 4 a 6 založené na č. l. 25 soudního spisu) vyplynulo, že se přijímacího řízení zúčastnilo celkem 1 376 uchazečů, kdy po jejich seřazení sestupně podle počtu bodů z testů NSZ třistaosmdesátý z nich získal 1 260 bodů. Ze záznamu o rozhodnutí přijímací komise ze dne 4. 6. 2025 (přílohy č. 3 a 5 založené na č. l. 25 soudního spisu) bylo zřejmé, že přijímací komise fakulty z uvedených seznamů určila jako minimální hranici pro přijetí 1 260 bodů. Zpráva děkana o průběhu přijímacího řízení ze dne 3. 11. 2025 (příloha č. 4 založená na č. l. 25 soudního spisu) osvědčila, že fakulta přijala ke studiu 379 uchazečů, z toho jednoho v rámci odvolacího řízení.
42. Žalobce nespороval, že v testech NSZ dosáhl 1 208 bodů. Ze seznamu uchazečů, seřazených sestupně podle počtu bodů, soud ověřil, že poslední uchazeč, jehož výsledek byl rozhodný pro přijetí, dosáhl 1 260 bodů. Před žalobcem se současně za touto hranicí umístilo ještě 61 uchazečů s bodovým výsledkem 1 259 až 1 209. Žalobce se tedy nenacházel bezprostředně pod hranicí přijetí. Již uchazeč s 1 258 body nebyl přijat pro nedostatečnou kapacitu studijního programu (srov. seznam uchazečů v příloze č. 1 založené na č. l. 25 soudního spisu). Soud mohl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. ve věci rozhodnout na základě výše uvedených listin, jelikož tyto listiny byly žalovanému známy (sám je soudu předložil) a žalobce měl možnost se k nim vyjádřit na základě přípisu soudu ze dne 4. 5. 2026, č. j. 77 A 62/2025-26.
43. Soud konstatuje, že výše uvedené listiny osvědčily, že žalobce nesplnil požadavek na minimální počet bodů z testů NSZ ve výši 1 260 (žalobce dosáhl 1 208 bodů). Žalobci ani nemohlo vzniknout legitimní očekávání o splnění podmínek přijetí, jelikož nebyl přijat žádný uchazeč, který by dosáhl stejného počtu bodů jako žalobce nebo méně bodů než žalobce. Vše uvedené v tomto bodě a předchozích dvou bodech uvádí však soud jen z důvodu, že žalobce v odstavci IV žaloby obecně uváděl, že nelze mít jistotu, že nebyl přijat po právu, a neví, kolik uchazečů bylo přijato.
44. Žalobce v odstavci IV žaloby namítl, že žalovaný neosvědčil, že zveřejnil podmínky pro přijetí ke studiu, ač to žalobce spороval. Námitka nebyla důvodná.
45. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že podmínky pro přijetí byly zveřejněny ve veřejné části internetových stránek. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Podmínky byly zveřejněny řádně a včas v říjnu 2024 na adrese <https://xdoc.zcu.cz/api/alfresco?id=b5fc0798-bb98-4267-b53a-c9c3bbe49122;1.0&download=0>. Žalovaný zdůraznil, že jinak by žalobce nemohl podat přihlášku, protože by nevěděl, ve kterém termínu má přihlášku podat a jaké jsou podmínky pro přijetí, ani doložit výsledek testů NSZ. Podmínky schválil akademický senát dne 30. 9. 2024 a nabyly účinnosti dne 1. 11. 2024.
46. Soud, jak je výše uvedeno, sdělil žalovanému, že ve vyjádření k žalobě uvedl internetový odkaz na dokument s podmínkami pro přijetí pro akademický rok 2024/2025 (viz č. l. 27 soudního spisu), tedy dokument, který se netýká řízení o žalobě žalobce a neprokazuje zveřejnění relevantních podmínek pro přijetí. Soud konstatuje (a jako předběžný právní názor to sdělil účastníkům v usnesení ze dne 21. 5. 2026, č. j. 77 A 62/2025-30), že tento Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dokument nic ve vztahu k řízení o přihlášce žalobce ke studiu neprokazuje a pro rozhodnutí soudu je bezvýznamný, protože se nevztahuje k přijímacímu řízení, v němž žalobce podal přihlášku ke studiu. Jelikož podle obsahu této listiny měly být tyto podmínky schváleny akademickým senátem dne 5. 10. 2023 a měly nabýt účinnosti dne 1. 11. 2023, nepovažoval soud tuto listinu za důkaz o tom, že podmínky pro přijetí ke studiu, kterými se řídila přihláška žalobce, schválil akademický senát dne 30. 9. 2024 a nabyly účinnosti dne 1. 11. 2024, jak tvrdil žalovaný. Účastníci měli možnost se k této listině i předběžnému právnímu názoru soudu vyjádřit ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 21. 5. 2026, č. j. 77 A 62/2025-30.

47. Následně však žalovaný označil podmínky pro přijetí pro akademický rok 2025/26 a uvedl internetovou adresu fakulty (<https://www.fpr.zcu.cz/cs/Admission/applying-to-uw.html>), kde byly podmínky pro přijetí zveřejněny od 24. 10. 2024 a jsou zde nadále zveřejněny ve složce ARCHIV (viz podání žalovaného ze dne 1. 6. 2026 a č. l. 27 až 29 soudního spisu). Toto zveřejnění žalovaný prokázal potvrzením ředitelky Centra informatizace a výpočetní techniky. Soud mohl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. ve věci rozhodnout na základě výše uvedených listin, jelikož tyto listiny byly žalovanému známy (sám je soudu předložil) a žalobce měl možnost se k nim vyjádřit na základě přípisu soudu ze dne 3. 6. 2026, č. j. 77 A 62/2025-37.
48. Soud dospěl k závěru, že žalovaný prokázal, že podmínky pro přijetí, jimiž se řídila přihláška žalobce ke studiu, byly řádně zveřejněny v souladu s § 49 odst. 5 ZVŠ dne 24. 10. 2024 (ve více než čtyřměsíčním předstihu před uplynutím lhůty k podání přihlášky dne 30. 4. 2025) ve veřejné části internetových stránek fakulty, včetně nejvyššího počtu přijímaných studentů (srov. čl. II bod 3, čl. IV body 3 a 4 podmínek pro přijetí – příloha č. 7 založená na č. l. 25 soudního spisu). Podmínky pro přijetí a internetová strana fakulty ve spojení s potvrzením ředitelky Centra informatizace a výpočetní techniky jsou dostatečným důkazem o takovém zveřejnění. Tento závěr učinil soud se zohledněním toho, že žalobce přes výzvu soudu usnesením ze dne 21. 5. 2026, č. j. 77 A 62/2025-30, neuvedl ničeho k tomu, jak se dozvěděl o podmínkách pro přijetí. O zveřejnění podmínek pro přijetí tak, jak to osvědčil žalovaný, nevznikly důvodné pochybnosti, jelikož žalobce v průběhu lhůty stanovené právě těmito podmínkami podal dne 8. 4. 2025 přihlášku ke studiu způsobem, který právě podmínky pro přijetí určily (viz jejich čl. II), vykonal přijímací zkoušku způsobem, který právě podmínky pro přijetí určily (viz jejich čl. III) a uhradil poplatek za přijímací řízení způsobem, který právě podmínky pro přijetí určily (viz jejich čl. V). Soud na okraj poznamenává, že postup žalobce v přijímacím řízení by nasvědčoval tomu, že se před podáním přihlášky s obsahem podmínek pro přijetí seznámil a jejich obsah znal. Za této situace soudu nevznikly důvodné pochybnosti o tom, že podmínky pro přijetí byly zveřejněny tak, jak tvrdil žalovaný v podání ze dne 1. 6. 2026 a jak to osvědčil předloženými listinami.
49. Dále žalobce namítl, že podmínky pro přijetí nebyly vydány příslušným orgánem. Námitka nebyla důvodná.
50. Žalovaný zápisem z jednání akademického senátu Fakulty právnické ze dne 30. 9. 2024 osvědčil, že schválil podmínky pro přijetí, jimiž se řídila přihláška žalobce ke studiu. Tyto podmínky pro přijetí nabyly účinnosti dne 1. 11. 2024 (viz č. l. 34 a 35 soudního spisu a příloha č. 7 založená na č. l. 25 soudního spisu). Podmínky pro přijetí byly tedy vydány v souladu s § 27 odst. 1 písm. e) ZVŠ.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

51. Soud neshledal žádný z žalobcem uplatněných žalobních bodů důvodným, a proto žalobu výrokem I rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

III.

Náklady řízení

52. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS). Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. června 2026

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu